

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/198/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111225259
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3111225259.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcov: 1. H. E. G., bytom V., ul. Y. XXXX/XX, 2. G. G., bytom V., ul. Y. XXXX/XX, 3. A. G., bytom V., ul. Y. XXXX/XX, všetci žalobcovia zastúpení zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, ul. Legionárska 2, proti žalovanému: A. J. C., bytom L. Bystrica, ul. L. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Luciou Mikušovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, ul. Palackého 35, o určenie neplatnosti právnych úkonov, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovanému súd priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Trenčín bola dňa 20.10.2011 doručená žaloba žalobcov, ktorou sa proti žalovanému domáhali vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že zmluva o pôžičke zo dňa 21. novembra 2007, na základe ktorej mal žalovaný ako veriteľ odovzdať žalobcovi v 3. rade ako dlžníkovi sumu 750 000,-Sk a ktorej spoludlžníkom je žalobca v 1. rade je neplatná, ďalej že zmluva o pôžičke a vyhlásenie žalobcov ako povinných osôb o uznaní dlhu zo dňa 28. apríla 2008, spísané formou notárskej zápisnice N 79/2008, Nz 17569/2008, NCRIs 17395/2008 notárky H. C. Z., na základe ktorej mal žalovaný ako veriteľ odovzdať žalobcom v 1. a 3. rade ako dlžníkom sumu 900 000,-Sk, a ktorej spoludlžníkom je žalobkyňa v 2. rade, sú neplatné.

2. O časti žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali rozhodnutia súdu, že zmluva o pôžičke zo dňa 21. novembra 2007 je neplatná, bolo rozsudkom súdu zo dňa 24.04.2012 právoplatne rozhodnuté tak, že súd žalobu v tejto časti zamietol. V tomto rozsudku súd zároveň rozhodol, že zmluva o pôžičke čiastky 900.000,- Sk a vyhlásenie žalobcov v 1. až 3. rade ako povinných osôb o uznaní dlhu a súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice zo dňa 28.04.2008, spísané formou notárskej zápisnice N 79/2008, Nz 17569/2008, NCRIs 17395/2008 notárky H. C. Z., sú neplatné. Na základe odvolania žalovaného rozsudok v časti týkajúcej sa neplatnosti uznania dlhu a neplatnosti zmluvy o pôžičke peňazí v sume 900.000,-Sk, bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/267/2012 - 123 zo dňa 14.08.2013 zrušený. Súd sa preto v ďalšom konaní zaoberal iba časťou žaloby, ktorá sa týkala určenia neplatnosti uznania dlhu a zmluvy o pôžičke peňazí v sume 900.000,-Sk.

3. Žalobcovia žalobu v tejto časti odôvodňovali tým, že uvedená pôžička je fingovaným právnym úkonom. Žalovaný bol od 14.04.2007 do 22.11.2007 jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti GastroPro spol. s r.o.. Predchádzajúci majitelia tejto spoločnosti sa ju rozhodli začiatkom roka 2007 predať, a keďže žalobca v 3. rade sa poznal s jedným z nich, dostal ponuku k jej kúpe. Preto oslovil žalovaného ako svojho priateľa, či by s ním nešiel do obchodu, teda či by nekúpili obchodné podiely

tejto spoločnosti. Bola dohodnutá cena 1.900.000,-Sk, avšak nakoľko žalobcovi v 3. rade sa nepodarilo zohnať peniaze, kúpil dňa 30.03.2007 obchodné podiely iba žalovaný. Vzájomne sa dohodli, že keď peniaze získa, odkúpi 1 podielu žalovaného v tejto spoločnosti. Žalobca v 1. rade (otec žalobcu v 3. rade) získal úver v júni 2007 vo výške cca 800.000,-Sk. Následne odovzdal žalovanému v prítomnosti žalobcu v 3. rade sumu 600.000,-Sk ako zálohu na kúpu obchodného podielu. Žalobca v 3. rade následne odovzdal sumu 200.000,-Sk žalovanému ako ďalšiu zálohu na predaj obchodného podielu. Žalovaný však po čase zmenil názor na predaj obchodného podielu a chcel ho predať celý, nielen v jednej polovici. Preto sa dohodli na celkovej cene 1.550.000,-Sk, a že mu doplatia za prevod zvyšok ceny vo výške 750.000,-Sk. Žalovaný si mal z majetku spoločnosti nechať stroj na výrobu zmrzliny, ktorý ohodnotil na sumu 500.000 až 600.000,-Sk. Zmluvu o prevode obchodného podielu so žalovaným uzatvoril žalobca v 1. rade. V zmluve bola uvedená odplata iba v sume 300.000,-Sk, čo bolo v rozpore so skutočnosťou. Cena bola v skutočnosti 1.550.000,-Sk a z nej bolo už zaplatené 800.000,-Sk. V čase uzatvorenia zmluvy nemali v hotovosti sumu 750.000,-Sk, aby ju mohli žalovanému vyplatiť. Preto sa dohodli, že to budú riešiť zmluvou o pôžičke na uvedenú sumu, ktorú aj uzatvorili. Žalovanému sa nepodarilo predať stroj na výrobu zmrzliny, a preto sa dohodli, že ho od neho kúpia za 150.000,-Sk. Preto došlo aj k zmene pôžičky zo sumy 750.000,-Sk na sumu 900.000,-Sk. Následne uzatvorili tzv. druhú zmluvu o pôžičke, ktorá bola spísaná dňa 28.04.2008 vo forme notárskej zápisnice. Žalovaný, aj keď je to uvedené v zmluvách, žalobcom nepožičal žiadne peniaze, pretože k tomu ani nemal dôvod a iba previedol na žalobcu v 1. rade obchodný podiel v uvedenej spoločnosti. Notárska zápisnica zo dňa 28.04.2008 je exekučným titulom, exekúcia sa vedie na základe poverenia súdneho exekútora JUDr. Ladislava Ďordoviča ml. zo dňa 06.05.2011 pod sp.zn. EX 99/2011 a na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 60Er/874/2011. Preto majú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti exekučného titulu - notárskej zápisnice notárky Mgr. C. Z., obsahom ktorej je zmluva o pôžičke a uznanie dlhu. Žalobcovia ako dlžníci alebo spoludlžníci a žalovaný ako veriteľ nikdy nemali vôľu uzavrieť zmluvy o pôžičke a ani im žalovaný nikdy nič nepožičal. Jedná sa tak podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnosti o absolútne neplatné zmluvy. V skutočnosti slúžili na zastretie skutočne mieneného právneho úkonu, ktorým bola dohoda o zaplatení najprv sumy 1.550.000,-Sk a neskôr zvýšenej na sumu 1.700.000,-Sk ako odplaty za prevod obchodného podielu žalovaného.

4. Žalovaný žiadal žalobný návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť s tým, že žalobcom poskytol obe pôžičky, t. j. v roku 2007 pôžičku vo výške 750.000,-Sk a v roku 2008 pôžičku vo výške 900.000,-Sk. Oba tieto právne úkony riadne podpísali žalobcovia, pričom prvú pôžičku z roku 2007 už splatili v celom rozsahu. Čo sa týka druhej pôžičky, táto bola splatená sčasti. Žalobcovia v tomto konaní prestali pôžičku absolútne splácať, aj keď platili predtým čiastky, ktoré neboli dohodnuté. Žalovaný bol nútený riešiť situáciu tak, ako bolo dohodnuté v notárskej zápisnici, na čo boli žalobcovia upozornení. Žalobcovia zvolili obranu, ktorá nemá nič spoločné s dobrými mravmi, je to obrana, ktorá je vymyslená, ktorá nemá žiaden skutkový ani právny základ. V prvom rade absolútne odmieta to, že žalobcovia žalovanému zaplatili raz 200.000,- Sk a raz 600.000,- Sk. Takéto úhrady sa nikdy neudiali. Žaloba vychádza nie zo skutkového deja, ale z deja, ktorý vymysleli žalobcovia, a to tak, aby jednotlivé sumy, ktoré v žalobe uvádzajú, sedeli. Vymysleli aj nejaký prístroj na výrobu zmrzliny, ktorý mohol mať hodnotu 500.000,- Sk, 400.000,- Sk a nakoniec v žalobe tvrdia, že odkupovali tento stroj za sumu 150.000,-Sk. Túto sumu vytvorili kvôli tomu, aby im matematicky vyšli hodnoty, ktoré mali tvoriť súčet obidvoch pôžičiek. Čo sa týka prevodu obchodného podielu, na ktorý sa žalobcovia odvolávajú, a ku ktorému doložili písomné dôkazy, žalovaný odkúpil obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Gastro pro s.r.o. nie za hodnotu 1.900.000,- Sk ako sa uvádza v žalobe, ale za sumu 127.292,- Sk. To je jednoznačne uvedené v zmluve o prevode obchodného podielu, kde je nadobúdateľ obchodného podielu spoločnosti žalovaný. Žalobcovia vytvorili určitú konštrukciu pre toto konanie, aby spochybnili vzájomné pôžičky medzi žalobcami a žalovaným. Čo sa týka zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 21.11.2007, na základe ktorej prevádzal žalovaný svoj obchodný podiel na žalobcu v 1. rade, tak je zmluva na hodnotu 300.000,-Sk a nie na hodnotu 1.900.000,-Sk, ako uvádzali žalobcovia. Ďalej poukazoval na riadne uzatvorenú zmluvu o pôžičke, ktorá bola navyše spísaná vo forme notárskej zápisnice. Tvrdenia uvádzané žalobcami sú v rozpore s listinnými dôkazmi, ktoré sami predložili.

5. Žalobca v 1. rade vypovedal, že niekedy v roku 2007 alebo 2008 za ním prišiel jeho syn (t.j. žalobca v 3. rade), že má možnosť odkúpiť firmu a môže začať podnikáť. Potreboval financie, preto ho oslovil. Po porade s manželkou, žalobkyňou v 2. rade, sa rozhodli, že mu pomôžu. Zobrali si úver 800.000,-Sk z banky, založili byt, peniaze dali synovi a tým to pre nich skončilo. Syn začal podnikáť so žalovaným. Nepredpokladal, že vzniknú nejaké nedorozumenia a problémy, nakoľko syn a žalovaný boli priateľmi.

V roku 2008 mu syn oznámil, že žalovaný mu chce predať svoj podiel, čo by znamenalo, že žalobca v 3.rade by bol jediným majiteľom firmy. Nakoniec sa rozhodli tak, že obchodný podiel sa napíše na neho a syn bude konateľom. Chceli mať istotu, že keby sa niečo stalo, mohli tento obchodný podiel predať a získať tak peniaze na vyplatenie úveru v banke. Celý prevod obchodného podielu riešil syn. On len predmetnú zmluvu podpísal u notára, viac sa o to nestaral. Po prepise firmy začal v Maxe robiť syn sám. Samotné problémy nastali niekedy koncom roku 2010. V tomto období ho telefonicky kontaktoval žalovaný s tým, že syn mu riadne nespláca dlh podľa splátkového kalendára. Samotný dlh, ktorý mal syn voči žalovanému vznikol ako odplata za prevod obchodného podielu. Žalovanému povedal, aby si tento problém riešil so synom. V roku 2011 bol zvedavý, v akej výške je dlh syna voči žalovanému. Vtedy žalovanému syn zaslal SMS správu so žiadosťou, aby mu oznámil výšku dlhu, na čo mu žalovaný výšku dlhu neuviedol. Uviedol však, že ide o dlh, ktorý ich bude mrziť. Následne v máji 2011 mu od exekútora bolo zaslané upovedomenie o začatí exekúcie, z čoho bol veľmi prekvapený. Pokiaľ si dobre pamätá, v deň, kedy sa podpisovala zmluva o prevode obchodného podielu, v ten istý deň sa podpisovala aj notárska zápisnica, predmetom ktorej bola zmluva o pôžičke peňazí a vyhlásenie povinných osôb o uznaní dlhu a súhlase s vykonateľnosťou. Pokiaľ ide o prvú pôžičku z roku 2007 v sume okolo 700.000,- Sk, išlo o odkúpenie obchodného podielu od žalovaného. Syn mu povedal, že ide o čiastku, na základe ktorej sa stane polovičným vlastníkom predmetnej firmy spoločne so žalovaným. On predmetnú zmluvu do hĺbky vôbec neskúmal, všetko bolo na vzájomnej dôvere. To, či žalovaný uvedenú sumu synovi odovzdal, k tomu sa vyjadriť nevie. Pokiaľ ide o notársku zápisnicu, malo ísť o navýšenie pôvodnej čiastky ako odplaty za prevod obchodného podielu s tým, že po zaplatení čiastky 900.000,-Sk, by sa syn stal výlučným vlastníkom tejto firmy. Pri tom ako mal žalovaný odovzdávať jeho synovi čiastku 750.000,- Sk na základe prvej pôžičky a čiastku 900.000,- Sk na základe notárskej zápisnice, prítomný osobne nebol. Žalovaný jemu nikdy žiadne peniaze neodovzdával ani nepožičiaval. On žalovanému takisto žiadnu sumu peňazí v súvislosti s prevodom obchodného podielu neodovzdával. Notársku zápisnicu zo dňa 28.04.2008 vlastnoručne podpisoval. Nikto na neho nerobil nátlak, túto podpísal slobodne. Dôveroval jednak svojmu synovi a jednak žalovanému ako jeho kamarátovi. Tomuto právnomu úkonu najlepšie rozumel syn, povedal mu, že so žalovaným má nejaké obchody, a že je potrebné uvedený úkon urobiť akože je to pôžička. Rozhodli sa, že to bude takouto formou a on to podpísal. Bolo to učené za tým účelom, aby sa jeho syn stal výlučným vlastníkom predmetnej firmy, hoci formálne bol na papieroch písaný on. Od svojho syna vie, že vo forme notárskej zápisnice to bolo robené preto, že žalovaný išiel pracovať do zahraničia a chcel mať istotu, že mu tieto peniaze budú vyplatené v prípade, že ich bude potrebovať jeho rodina, t.j. manželka. Pred podpisom u samotnej notárky mu to potvrdil aj samotný žalovaný, keď uviedol, že chce mať na papieroch uvedenú pôžičku pre prípad, že by sa niečo stalo.

6. Žalobkyňa v 2. rade vypovedala, že okrem skutočností, ktoré uviedol žalobca v 1. rade, teda jej manžel vo svojej výpovedi, ona nevie uviesť ďalšie skutočnosti. Pokiaľ si dobre pamätá, ona podpisovala len úver v banke, kde založili ich byt. Úver brali niečo vyše 800.000,- Sk, a tento mal slúžiť pre podnikanie syna. Ďalej podpisovala u notárky notársku zápisnicu, keď sa mal prevádzať obchodný podiel žalovaného na žalobcu v 1. rade. Nikdy nebola so žalovaným v takom vzťahu ako jej syn alebo manžel, nikdy spolu ani netelefonovali. Žiadne financie jej neodovzdal. O podnikanie syna sa nezaujímal.

7. Žalobca v 3. rade vypovedal, že žalovaný bol jeho kamarátom. Začiatkom roka 2007 ho kontaktoval pán Kašuba, spolujiteľ firmy Atlific a Gastro pro, ktorá prevádzkovala kaviareň v Maxe v Trenčíne. Ponúkol tieto priestory a vybavenie kaviarne spolu s právami na nájom s ZOC Max za sumu približne 2.000.000,-Sk bez DPH. Párkrát sa stretli a po úvahe, že túto sumu nebude mať k dispozícii, oslovil žalovaného, či by nemal záujem niečo takéto prevádzkovať. Po nejakom čase sa dohodli, že to budú spoločne prevádzkovať. V počiatkoch žalovaný podiel odkúpil na spoločnosť Facility, resp. majetok, ktorý vlastnila spoločnosť Atlific prešiel na spoločnosť Gastro pro, za približne 1.900.000,- Sk a práva užívať daný priestor kaviarne zostalo firme Gastro pro, ktorú žalovaný odkúpil od pána Kašubu a jeho dvoch spoločníkov. Tieto veci sa udiali niekedy v marci až apríli 2007, rovnako ako aj dohoda o vzájomnej spolupráci so žalovaným. On mal zohnať polovicu peňazí, zhruba 1.000.000,- Sk, čo sa čiastočne podarilo úverom z banky v júni 2007. Rodičia získali z banky úver 825.000,-Sk. Časť z tohto úveru odišla na úver, ktorý rodičia čerpali predtým. Jemu rodičia odovzdali 600.000,-Sk, ktoré on odovzdal žalovanému. Zároveň žalovanému okrem týchto 600.000,- Sk dal aj 200.000,- Sk. Čiastku 200.000,- Sk mu poskytla sestra s manželom za to, že od neho sestra odkúpila vinotéku v Trenčíne. Pôvodne mal žalovanému dať 1.000.000,-Sk. V tom prípade by mali prevádzku na polovicu. V priebehu pár mesiacov sa pracovná situácia žalovaného zmenila. Niekedy začiatkom jesene mu oznámil, že dostal významnú pracovnú ponuku a ponúkol mu celú prevádzku v Maxe na predaj. Riešili približne 3 mesiace, akým

spôsobom by mal prebehnúť tento úkon. Keďže jeho rodičia si brali úver a mali založený byt, tak chceli, aby figuroval v tejto spoločnosti jeho otec. Napísalo sa to na otca a súčasne sa spravila fingovaná pôžička na sumu 750.000,- Sk, ktorá nikdy nebola pôžičkou. Peniaze nikdy neboli vyplatené nikomu z nich. Naopak, bola to suma, ktorá sa mala v splátkach vyplácať žalovanému za majetok spoločnosti Gastro pro. Keďže tento majetok na prevádzkovanie reštaurácie bol zložený nielen z reštauračnej časti, ale aj zo strojov na výrobu zmrzliny, ktoré pôvodne stáli niekoľko sto tisíc, dohodli sa, že nebudú súčasťou týchto splátok, ale že sa ich pokúsia prediť. Keďže ich niekoľko mesiacov ponúkali na Slovensku aj v Čechách a nepodarilo sa im ich prediť, dohodli sa niekedy na jar v roku 2008, že sa o čiastku 150.000,- Sk navýši ich predošlá dohoda. Opäť sa k tomu spravila fiktívna zmluva o pôžičke formou notárskej zápisnice. Všetko toto sa udialo z dôvodu, že od počiatku ani žalovaný nemal k dispozícii celú sumu, ktorú by vyplatil bývalým majiteľom. Pokiaľ vie, aj on si požičal nejakú čiastku a pravdepodobne ju bolo potrebné vrátiť. Údaj uvedený v zmluve o pôžičke, ako aj v notárskej zápisnici, že pred podpisom uvedených zmlúv, odovzdal žalovaný žalobcom pôžičku 750.000,- Sk, resp. 900.000,- Sk nie je pravda. Išlo o fingovanie, ktorým sa zakrýval prevod obchodného podielu. Zápisnicu podpísal on osobne, podpisoval ju vážne a slobodne, dôvodom bolo, že žalovaný chcel mať istotu, že sa mu vráti suma za vybavenie reštaurácie. Žalovanému splácal splátky počnúc januárom 2008 vo výške okolo 782 eur ako odplatu za prevod obchodného podielu. Dohoda, že žalovanému zaplatí za prevod obchodného podielu 900.000,- Sk, mala len ústnu formu. Preto aj v notárskej zápisnici je uvedená pôžička práve vo výške 900.000,- Sk. Ku dňu jeho výpovede žalovanému uhradil už približne uvedenú čiastku 900.000,- Sk, presnú sumu by vedel uviesť súdny exekútor. Výšku sumy vždy určoval žalovaný. Keď ho požiadal o zaplatenie 50.000,- Sk, zaplatil 50.000,- Sk podľa svojich možností, vrátane úrokov. Žalovaný mu buď poslal mail alebo SMS správu. Minimálne v spise exekútora Ďordoviča je opis SMS správy, ktorou mu žalovaný oznámil výšku splátky, prípadne úroku, ak bol v omeškaní. Žalovaný mu v minulosti poskytol viackrát pôžičky, mali rôzne aktivity, vždy išlo o neformálne pôžičky.

8. Žalovaný vypovedal, že so žalobcom v 3. rade boli priateľmi a vyvíjali rôzne ekonomické aktivity. Žalobcovi v 3. rade aj v minulosti viac krát finančne vypomáhal na jeho požiadanie. Rovnako mu vypomohol aj v prípadoch, ktoré sú predmetom tohto sporu. Tak ako vyplýva zo samotnej pôžičky zo dňa 21.11.2007, čiastku 750.000,- Sk prevzal žalobca v 3. rade v deň podpisania zmluvy, t. j. 21.11.2007. Miesto odovzdania a prevzatia sumy bolo u notára, a to konkrétne v budove notára, avšak nie pred očami notára. On túto čiastku 750.000,- Sk, ktorú mal doma, odovzdal ako hotovosť. Túto pôžičku z novembra 2007 mu žalobca riadne splácal. Hneď prvú splátku mu zaplatil s oneskorením, t. j. namiesto decembra mu ju zaplatil v januári 2008. Táto pôžička už je riadne splatená. V mesiaci máj 2008 sa žalobca v 3. rade dostal do omeškania viac ako 30 dní a v zmysle bodu IV. Zmluvy o pôžičke sa stal splatný celý dlh. Akákoľvek platba, ktorá mu od žalobcu v 3. rade došla, bola započítaná na túto pôžičku z novembra 2007. Pokiaľ ide o samotné odovzdanie hotovosti 750.000,- Sk, prítomný pri odovzdávaní nebol nikto len on a žalobca v 3. rade. Uvedenú čiastku žalobcovi odovzdal v obálke. Túto pôžičku mu žalobca v 3. rade splatil niekedy v decembri 2010. Ďalšiu pôžičku, ktorú žalobcovi v 3. rade poskytol, bola vo forme notárskej zápisnice zo dňa 28.04.2008. Na základe tejto pôžičky prevzal žalobca v 3. rade od neho 900.000,- Sk. Pri odovzdaní tejto sumy v obálke boli prítomní len on a žalobca v 3. rade. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa dostavili do notárskeho úradu až po tom, čo peniaze odovzdal žalobcovi v 3. rade. Peniaze boli taktiež odovzdávané na notárskom úrade, ale nie pred očami notára. Okrem neho a žalobcu v 3. rade nikto nevidel odovzdávanie peňazí. Peniaze mal doma, nevyberal ich z účtu. Časť tejto sumy mal požičanú od svojich rodičov, a to vo výške 400.000,- Sk. Medzi ním a rodičmi nebola uzavretá žiadna písomná zmluva ohľadne pôžičky. Rodičia mu v súvislosti s jeho podnikaním pár krát požičali peniaze, nešlo však o pravidlo. Nemal problém s tým, aby poskytol žalobcovi v 3. rade pôžičku v čase, keď mu ešte nesplatil prvú pôžičku. Boli priateľmi, chcel mu pomôcť. Neriešil to, načo žalobca v 3. rade potreboval peniaze. Mal svoje aktivity, bral to ako priateľskú pomoc. Samotná notárska zápisnica bola pre neho dostatočnou zárukou, že o peniaze nepríde. Vedel, že žalobca v 3. rade mal v tom období finančné problémy, preto trval na tom, aby notársku zápisnicu podpísali aj jeho rodičia. Dlžníkmi mali byť všetci traja žalobcovia. V auguste 2009 žalobca v 3. rade prestal splácať pôžičky, na čo reagoval tak, že sa chcel stretnúť jednak so žalobcom a jednak s jeho rodičmi, aby sa dohodli, akým spôsobom mu vrátia peniaze. Najskôr sa stretol s žalobcom v 3. rade, ktorý mu prisľúbil vysporiadanie svojho záväzku. Nakoľko žalobca v 3. rade nedodrжал svoj sľub, upovedomil o tom žalobcu v 1. rade, s ktorým sa osobne stretol. Potom nasledovalo spoločné stretnutie so žalobcami v 1. a 3. rade. Zaujímal sa o to, odkiaľ žalobca v 3. rade zoženie financie. Na to mu oznámil, že sa rozišiel so spoločníkom, s ktorým mal spoločný projekt, a ktorý by ho mal vyplatiť. Žalobca v 1. rade ho ďalej ubezpečil, že za účelom, aby vyrovnal dlh svojho syna, predá chatu a výťažok použije na zaplatenie dlhu. Takmer rok od

tohto stretnutia sa nič neudialo. Po roku sa opätovne stretli, kde mu opätovne prisľúbili splnenie dlhu. Žalobca v 3. rade mu oznámil, že v blízkej budúcnosti bude mať peniaze. Dňa 23.02.2011 mu v SMS správe prisľúbil, že mu hneď vyplatí 10.000 eur. Opätovne nedošlo k žiadnemu splácaniu. Keďže videl, že žalobca v 3. rade nijakým spôsobom nerieši svoj dlh, oznámil žalobcom, že využije právo, ktoré mu ponúka notárska zápisnica ako exekučný titul. K samotnej exekúcii pristúpil až po tom, čo už nemal žiadnu nádej, že mu žalobcovia dobrovoľne splnia tento dlh.

9. Súd v konaní vypočul aj svedkov, a to J. D. a R. P., pričom z ich výpovedí nezistil žiadnu jednoznačnú a v tomto konaní významnú skutočnosť.

10. Ako je uvedené v odseku 2 tohto rozsudku, o žalobe žalobcov bolo najskôr rozhodnuté rozsudkom zo dňa 24.04.2012, ktorý bol odvolacím súdom čiastočne zrušený, a to vo výroku, ktorým súd rozhodol, že zmluva o pôžičke 900.000,- Sk a vyhlásenie žalobcov v 1. až 3. rade ako povinných osôb o uznaní dlhu a súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice zo dňa 28.04.2008, sú neplatné.

11. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu zo dňa 14.08.2013, rozhodol súd rozsudkom zo dňa 08.04.2014 tak, že určil, že záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 28.04.2008 uzatvorenej medzi žalobcami v 1. až 3. rade a žalovaným, spísanej formou notárskej zápisnice N 79/2008, Nz 17569/2008, NCRIs 17395/2008 notárky Mgr. C. Z., nie je (daný) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

12. Na základe odvolania oboch sporových strán odvolací súd uznesením zo dňa 23.12.2015 tento v poradí druhý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil. Vo svojom v poradí druhom zrušujúcom rozhodnutí vyslovil právny názor, že súd porušil dispozičnú zásadu a zásadu viazanosti súdu žalobným petitom, pretože žalobcovia sa domáhali absolútnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnosti a súd nesprávne rozhodol o tom, že záväzkový vzťah medzi sporovými stranami tu nie je.

13. Súd v konaní vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, výsluchom svedkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti Gastropro, s.r.o., zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 21.11.2007 a osvedčením o pravosti podpisu, zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 30.03.2007 a osvedčením o pravosti podpisu, kúpnu zmluvou zo dňa 30.03.2007, zmluvou o pôžičke zo dňa 21.11.2007, notárskou zápisnicou zo dňa 28.04.2008, kúpnu zmluvou zo dňa 28.04.2008, prílohou ku kúpnej zmluve, špecifikáciou hnuiteľných vecí, notárskou zápisnicou zo dňa 11.02.2004, zmluvou o pôžičke zo dňa 11.02.2004, zmluvou o pôžičke zo dňa 27.01.2007 a uznesením č.k. 60Er/874/2011 - 65 zo dňa 10.11.2011 z pripojeného exekučného spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil súd skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

14. Podľa § 137 písm.c/ Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 2 ods.1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

16. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

17. Podľa § 35 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

18. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 490 ods.1 Občianskeho zákonníka vznik zmlúv, ktorými sa zakladajú záväzky, sa spravuje ustanoveniami § 43 a nasl., pokiaľ ďalej nie je ustanovené inak.

22. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

23. Podľa § 511 ods.1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

24. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

25. Žalobcovia sa v časti konania, ktorá nebola doposiaľ právoplatne rozhodnutá, domáhajú jednak určenia neplatnosti ich vyhlásenia o uznaní dlhu v notárskej zápisnici zo dňa 28.04.2008 N 79/2008, Nz 17569/2008, NCR1s 17395/2008 notárky Mgr. C. Z., a jednak určenia neplatnosti zmluvy o pôžičke zo dňa 28.04.2008. V prejednávanej veci tak ide o žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhajú rozhodnutia súdu, ktorým určí neplatnosť právnych úkonov. V prospech žalovaného ako oprávneného sa v súčasnosti na základe uvedenej notárskej zápisnice - exekučného titulu vedie exekúcia proti žalobcom ako povinným. Exekúcia nie je doposiaľ skončená, uznesením zo dňa 10. novembra 2011, č.k. 60Er/874/2011 - 65 bol povolený odklad exekúcie do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 27C/198/2011.

26. Uvedená zmluva o pôžičke, spísaná formou notárskej zápisnice je exekučným titulom, ktorý umožňuje, aby sa viedlo na základe nej exekučné konanie. V dôsledku tejto skutočnosti mu nemusí predchádzať sporové konanie o splnenie zmluvnej povinnosti medzi účastníkmi konania s následným súdnym rozhodnutím. V zmysle § 80 Občianskeho súdneho poriadku a aj v zmysle súčasne platného § 137 písm.c/ Civilného sporového poriadku, sa preto súd najskôr zaoberal otázkou, či žalobcovia osvedčili, že majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Bez preukázania naliehavého právneho záujmu totiž nemôže súd pristúpiť k skúmaniu merita veci. Pokiaľ totiž žalobcovia nepreukážu naliehavý právny záujem na požadovanom určení, súd musí bez ďalšieho žalobný návrh z procesných dôvodov zamietnuť.

27. Pri zodpovedaní otázky, či žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, súd vychádzal z konštantnej judikatúry, podľa ktorej naliehavý právny záujem na určení, že určitý právny vzťah alebo právo tu je alebo nie je, je daný vtedy, ak autoritatívne určenie súdom odstráni ohrozenie, neistotu alebo neurčitosť v právnom postavení žalobcu bez toho, aby ukladalo splnenie nejakej povinnosti. Preto sa pri určovacích žalobách, na rozdiel od žalôb na plnenie, zdôrazňuje ich preventívny charakter a význam. Určovacia žaloba však nesmie byť samoúčelná, musí vyriešiť sporný vzťah v jeho základoch, t.j. musí byť použiteľná v praktickom živote a nesmie len zbytočne vyvolávať súdne spory. Z toho vyplýva, že o naliehavý právny záujem môže zásadne ísť len vtedy, ak by bez súdom vysloveného určenia, že právny vzťah alebo právo neexistuje, resp. existuje, bolo buď ohrozené právo žalobcu alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým. V prípade určenia neplatnosti právneho úkonu (resp. určenia neexistencie právneho vzťahu) sa vyžaduje, aby navrhovaný výrok súdu bol v zásade použiteľný v inom konaní (v súdnom, v správnom a pod.). Po posúdení týchto okolností je súd toho názoru, že v tejto časti žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Takéto určenie, by bolo podkladom v exekučnom konaní na zastavenie exekúcie. Je teda nepochybné, že požadovaný určovací výrok je použiteľný v prebiehajúcom exekučnom konaní.

28. Z predmetnej notárskej zápisnice zo dňa 28. apríla 2008 súd zistil, že žalobcovia ako solidárni dlžníci a žalovaný ako veriteľ, sa pred notárkou Mgr. C. Z. dohodli na zmluve o pôžičke peňazí a žalobcovia zároveň urobili vyhlásenie povinných osôb o uznaní dlhu a súhlasili s vykonateľnosťou uvedenej notárskej zápisnice a s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. V bode 1 tejto notárskej zápisnice je uvedené, že pred podpisom notárskej zápisnice odovzdal veriteľ dlžníkom celkovú sumu pôžičky vo výške 900.000,-Sk a dlžníci túto sumu prijali.

29. Uznanie dlhu je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzku, ktoré sú súhrnne upravené v ustanoveniach § 544 až 558 Občianskeho zákonníka a jeho zmyslom je zabezpečenie splnenia povinností, ktoré sú obsahom záväzku. K platnému uznaniu dlhu je okrem všeobecných náležitostí podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka potrebné, aby tento jednostranný právny úkon dlžník urobil písomnou formou, vyjadril v ňom prísľub zaplatenia dlhu, uviedol dôvod záväzku, dlhu a jeho výšku. Uznanie dlhu nie je samostatným zaväzovacím dôvodom. Nemožno ním teda založiť nový záväzok. Právny dôvod vzniku záväzku nemusí byť v listine obsahujúcej uznanie práva vždy uvedený výslovne, ale musí byť jednoznačne odvoditeľný. Musí tu byť určitosť prejavu uznať dlh čo dôvodu a výšky a výška daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Po posúdení obsahu uznania dlhu urobeného vo forme notárskej zápisnice, súd konštatuje, že predmetné uznanie dlhu netrpí žiadnymi vadami, nie je v rozpore s právnymi predpismi, a preto ide o platný právny úkon. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania žalobcovia urobili tento úkon slobodne, vážne, pri plnom vedomí a bez nátlaku. Ako uviedol aj odvolací súd vo svojom prvom rozhodnutí, neexistencia uznaného dlhu (záväzku) nečiní uznanie dlhu neplatným. Týmto uznaním dlhu, preto nastali právne následky uvedené vyššie, teda vyvrátiteľná právna domnienka o existencii uznaného dlhu. Ak bol uznaný neexistujúci dlh, je potom na dlžníkov, aby preukázal neexistenciu tohto uznaného dlhu, inak bude nútený dlh splniť. V opačnom prípade, teda ak by platilo, že nemožno platne uznať neexistujúci dlh, by účinky uznania dlhu vôbec nenastali (vrátane uplatnenia vyvrátiteľnej právnej domnienky), čo by znamenalo, že dôkazné bremeno ohľadom neexistencie dlhu by nikdy neniesol dlžník, naopak veriteľ by musel vždy, dovoľávajúc sa uznania dlhu, preukazovať existenciu uznaného dlhu ako podmienku platnosti uznania dlhu a teda aj ako predpoklad k uplatneniu jeho účinkov. Preto súd žalobu v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti uznania dlhu zamietol, rešpektujúc tak aj existujúcu judikatúru súdov Slovenskej republiky.

30. Za tejto situácie bolo potrebné skúmať, či uznaním dlhu založená domnienka o existencii platného dlhu je v konaní žalobcami vyvrátená. Podľa § 192 Civilného sporového poriadku skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak. Skutočnosť, ktorej svedčí vyvrátiteľná právna domnienka, nie je predmetom procesného dokazovania a ak nebola v konaní domnienka existencie uznaného záväzku vyvrátená, súd musí mať túto skutočnosť za preukázanú. Vo všeobecnosti pre civilné sporové konanie platí, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania určitej tvrdenej skutočnosti zaťažuje v konaní toho účastníka, ktorý sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma. Odtiaľ tiež vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena. V danej veci žalobcovia uznaním dlhu založili právnu domnienku o existencii ich dlhu.

31. Zmluva o pôžičke je tzv. reálnym kontraktom. Veriteľ ňou prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci druhovo určené, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze, pričom dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Tento typ zmluvy môže byť odplatný aj bezodplatný, možno ju uzatvoriť výslovne, t.j. písomne alebo ústne, alebo nevýslovne, teda konkludentne faktickým správaním. Podstatnými, pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie druhovo určených vecí na voľné nakladanie, dočasnosť právneho vzťahu a povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu do doby, ktorej koniec môže byť určený aj neskôr, po vzniku záväzkového vzťahu. Zmluva o pôžičke vzniká odovzdaním požičaných vecí, a teda povinnosť dlžníka vrátiť požičané veci vzniká ich odovzdaním. Z reálnej povahy zmluvy o pôžičke vyplýva, že vznikom zmluvy nevzniká povinnosť veriteľa odovzdať predmet pôžičky dlžníkovi a dlžníkovi nevzniká nárok na poskytnutie predmetu pôžičky. (tak je tomu v prípade zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka). Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke, sa preto považuje za asynalagmatický právny vzťah, teda jeho obsahom je záväzok jednostranne zaväzujúci. Reálna zmluva, rovnako ako konsenzuálna zmluva, vyžaduje zmluvný konsenzus, ktorý však nespôsobuje vznik samotného zmluvného vzťahu, ale tento vzniká až v dôsledku ďalšieho úkonu a tento úkon spôsobuje jeho vznik. V danom prípade ide o odovzdanie predmetu pôžičky a nie podpis zmluvy.

Písomná zmluva tak potom predstavuje vhodný dôkazný prostriedok o obsahu a vzniku záväzkového vzťahu.

32. Predloženým listinným dôkazom, a to notárskou zápisnicou bolo preukazované, že žalobcovia ako solidárni dlžníci uzatvorili so žalovaným ako veriteľom zmluvu o pôžičke a to tak, že pred podpisom notárskej zápisnice odovzdal žalovaný ako veriteľ sumu pôžičky vo výške 900.000,-Sk a žalobcovia ako dlžníci túto sumu prijali. V rovnakej listine, teda notárskej zápisnici žalobcovia ako solidárni dlžníci dlh z tejto zmluvy aj uznali. Z týchto listinných dôkazov vyplýva, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená, vznikla, a že dlh žalobcov z tejto zmluvy, resp. z ňou založeného záväzkového vzťahu existoval.

33. Ako vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu sp.zn. 17Co/267/2012 zo dňa 14.08.2013 neodovzdanie peňazí niektorým z účastníkov daného zmluvného vzťahu nemôže zakladať absolútnu neplatnosť v tom smere, že sa jedná o úkon, ktorý je v rozpore so zákonom, prípadne s dobrými mravmi. Súd viazaný týmto právnym názorom odvolacieho súdu konštatuje, že rozhodnutia súdu o určení neplatnosti zmluvy o pôžičke sa žalobcovia z dôvodu, že nedošlo k odovzdaniu pôžičky, nemôžu úspešne domáhať. Teda aj keby bola vyvrátená domnienka o odovzdaní pôžičky dlžníkom, žalobcovia ako dlžníci sa podľa vysloveného právneho názoru nemôžu s úspechom domáhať neplatnosti zmluvy o pôžičke.

34. Ako ďalej vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu sp.zn. 17Co/905/2014 zo dňa 23.12.2015, súd nemôže rozhodnúť o tom, že záväzkový vzťah medzi sporovými stranami tu nie je, ak sa žalobcovia domáhajú neplatnosti právneho úkonu, ktorým má byť záväzkový vzťah založený bez toho, aby porušil dispozičnú zásadu a zásadu viazanosti súdu žalobným petitom. Ak sa teda žalobcovia nedomáhajú určenia, že právny vzťah medzi nimi a žalovaným založený zmluvou o pôžičke daný nie je, súd tak rozhodnúť nemôže.

35. Z rozhodnutia odvolacieho súdu sp.zn. 17Co/905/2014 zo dňa 23.12.2015 takisto vyplýva právny názor, že žalobcovia sa domáhajú určenia neplatnosti predmetnej zmluvy o pôžičke podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnosti tvrdiac, že v skutočnosti sa jednalo o zastreté právne úkony podľa § 41a Občianskeho zákonníka, keď skutočnou vôľou žalobcu v 3. rade a žalovaného bolo uzavrieť medzi sebou dohodu o zaplatení najskôr sumy 1.550.000,- Sk, neskôr zvýšenej na sumu 1.700.000,- Sk ako odplaty za prevod obchodného podielu. Preto má súd v ďalšom konaní skúmať či išlo o zastreté právne úkony podľa § 41a Občianskeho zákonníka, a preto neplatné podľa § 37 Občianskeho zákonníka.

36. Čo sa týka žalobcami namietanej neexistencie vážnosti vôle pri spísaní zmluvy o pôžičke do notárskej zápisnice, táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, naopak aj z výpovedí žalobcov bolo dokázané, že ich vôľa bola prejavovaná vážne. Súd pritom konštatuje, že vykonal všetky dôkazy, ktoré boli navrhnuté a nevykonal žiadny dôkaz, ktorý by žalobcovia navrhovali vykonať.

37. V tejto súvislosti súd uvádza, že zastieranie iného právneho úkonu medzi žalovaným a žalobcami v 1. a 2. rade nebolo v konaní preukázané a na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že žiadny vzťah medzi nimi neexistoval. Teda nebolo čo medzi nimi zastierať. Žalobcovia v 1. a 2. rade so žalovaným ani nikdy riadne nekomunikovali. Medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným bola uzatvorená zmluva o prevode obchodného podielu, ktorej platnosť nebola namietaná. Na základe nej bol obchodný podiel v obchodnej spoločnosti GastroPro spol. s r.o. aj prevedený, teda nemohlo sa jednať o zastretý právny úkon. Ten predsa existoval a je platný. Pritom zastretý právny úkon je taký, ktorý sa navonok neprejavuje.

38. Takisto je potrebné prisvedčiť obrane žalovaného, že zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 21.11.2007 prevádzal žalovaný svoj obchodný podiel na žalobcu v 1. rade za cenu 300.000,-Sk a nie 1.900.000,-Sk, ako uvádzali žalobcovia. Táto skutočnosť bola preukázaná listinným dôkazom, a to písomnou zmluvou zo dňa 21.11.2007. Ich tvrdenie o tom, že zmluvy o pôžičke (spolu v sume 1.650.000,-Sk) v skutočnosti slúžili na zastretie skutočne mieneného právneho úkonu, ktorým bola dohoda o výplate obchodného podielu žalovaného (v zmluve bola uvedená cena 300.000,-Sk), nedáva formálne logický zmysel. Rovnako je potrebné uviesť, že iné tvrdenia žalobcov, resp. ich výpoveď v tejto okolnosti, nemôžu mať vyššiu dôkaznú silu, hodnotu, ako je písomná zmluva, na ktorej je osvedčený podpis žalovaného v 1. rade. Nakoniec aj z výpovede žalobcu v 1. rade vyplýva, že sa so žalobkyňou v 2. rade nakoniec rozhodli tak, že obchodný podiel sa napíše na žalobcu v 1. rade a ich syn bude

konateľom. Chceli tak mať istotu, že keby sa niečo stalo, mohli tento obchodný podiel predať a získať tak peniaze na vyplatenie úveru v banke.

39. Žalobe vo vzťahu k žalobcovi v 3. rade nemohol súd vyhovieť aj preto, že v konaní nebola vyvrátená vyvrátiteľná domnienka vyplývajúca z platného uznania dlhu, že pôžička žalobcovi poskytnutá bola a jeho dlh zo zmluvy o pôžičke existuje. Túto skutočnosť záväzne vyjadril už aj odvolací súd v uznesení zo dňa 14.08.2013 sp.zn. 17Co/267/2012, keď uviedol, že v doterajšom priebehu konania žalovaný uniesol dôkazné bremeno, nakoľko k odovzdaniu peňazí minimálne v prospech žalobcu v 3. rade došlo, a to tým, že uznanie dlhu založilo vyvrátiteľnú právnu domnienku o existencii dlhu. Následné dokazovanie tento uzavretý skutkový stav a právny názor odvolacieho súdu nezmenilo.

40. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že tvrdenie žalobcov o tom, že nikdy nemali vôľu uzatvoriť zmluvu o pôžičke a uznať dlh, ktoré sú obe spísané vo forme notárskej zápisnice, sa javí ako účelové, v snahe vyhnúť sa exekúcii nesplnenej povinnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyhlásenie samotných žalobcov v úvode notárskej zápisnice, že zmluvu o pôžičke a uznanie dlhu ako právne úkony robia slobodne, vážne, určito, zrozumiteľne. V záverečnej časti notárskej zápisnice je takisto uvedené, že listinu vo forme notárskej zápisnice prijímajú slobode, vážne, určito a zrozumiteľne, nie v tiesni, omyle ani za nápadne nevýhodných podmienok. Sú si vedomí právnych následkov z nej vyplývajúcich. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/492/2014 z 01.07.2016, uverejnený v publikácii ZSP pod por.č. 32/2016, podľa ktorého pre spochybnenie vážnosti vôle účastníka právneho úkonu nepostačuje subjektívne presvedčenie konajúceho subjektu, že sú tu okolnosti, z ktorých je zrejmé, že jeho vôľa nebola vážna, ale existencia takých okolností, z ktorých druhá strana musela rozpoznať, že vôľa konajúceho nie je vážna. O nedostatok vážnosti vôle nepôjde v prípade, keby konajúci subjekt skutočne nechcel úkon urobiť, pretože k vnútornej výhrade sa pri posudzovaní vážnosti vôle a platnosti právneho úkonu neprihliada.

41. Iný dôvod neplatnosti týchto právnych úkonov ako nedostatok vážnosti (napr. konanie v duševnej poruche) preukázaný a ani tvrdný nebol. Notárska zápisnica je natoľko jasná a zrozumiteľná, že je pre súd nemožné uvažovať nad tým, že by konajúce osoby neboli schopné posúdiť jej obsah a následky z toho plynúce. Tvrdená dôverčivosť žalobcov v 1. a 2. rade v správne konanie žalobcu v 3. rade (ich syna), resp. riešenie obchodných aktivít žalobcu v 3. rade so svojim obchodným partnerom spôsobom zodpovedajúcim urobenými právnymi úkonmi, príp. ľahkomyselnosť konania žalovaných, v danom prípade nezbavuje konajúcich právnych následkov vyplývajúcich z ich konania. Rovnako je potrebné poukázať aj na záverečnú časť ustanovenia § 35 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Teda pri výklade výslovných právnych úkonov je jazykový prejav konajúceho významnejší ako jeho vôľa. Zákonodarca tým sleduje ochranu dôvery adresáta právneho úkonu (jeho dobromyselnosti) v jeho platnosť, resp. skutočnú vôľu toho, kto právny úkon robí. Inak by mohla byť prakticky paralizovaná oblasť zmluvných vzťahov, narušených porušením zmluvy jednou zmluvnou stranou.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody tohto rozhodnutia, sa súd bližšie nezaoberal námietkou premičania, ktorú vzniesla právna zástupkyňa žalovaného v záverečnej reči. Súd však poukazuje predovšetkým na to, že právo na určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu nepodlieha premičaniu.

43. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaný bol v konaní plne úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.